

[Jens Jørgensen]

dannelse og folkeoplysning med henblik på at opfylde forpligtelserne i andre relevante artikler.

Derfor bliver min konklusion, at disse to ratifikationer bør Folketinget kunne nå frem til hurtigt og forhåbentlig enigt. Ikke for at se det som en afslutning, men som en delvis international afrunding af drøftelser om miljøspørgsmål igennem en periode og samtidig som afsæt til en global bevidstgørelse omkring miljøpolitiske emner.

Med de bemærkninger tilsiger jeg Det Konservative Folkepartis støtte.

Hanne Severinsen (V):

Venstre kan tilslutte sig ratifikationen af de meget vigtige resultater af Riokonferencen, som de to konventioner jo var.

Det er jo nogle vældige udfordringer, vi står over for, f.eks. når det gælder energiforbrug. Hvis befolkningen fortsat vokser, som den gør i øjeblikket, samtidig med at flere og flere lande bruger ressourcer, som vi gør, vil vi virkelig stå over for store udfordringer.

Selvfølgelig er der videnskabelig strid om klimaændringer: Går vi mod istid, går vi mod varmere tider osv.? Det kan være svært at spå – især om fremtiden – og derfor må vi erkende, at hvis vi følger forsigtighedsprincippet og i øvrigt følger sund fornuft og sparer på energi og ressourcer, så er det fornuftigt at få CO₂-emissionerne begrænset. Som andre ordførere har nævnt, har vi jo i Danmark allerede vedtaget, at vi skal nå ned på en 20 pct.s reduktion i år 2005 i forhold til 1988-niveauet, og sammenlignet med det, som klimakonventionen opererer med, nemlig at man skal stabilisere sig på 1990-niveauet år 2000, må man sige, at vi i hvert tilfælde er gået et stykke videre i Danmark.

Jeg har bemærket, at vi i virkeligheden lægger op til en EF-ratifikation, og i den forbindelse går jeg ud fra, at den samlede forpligtelse, som EF så har, som udgangspunkt må være de enkelte landes forpligtelse, sådan at vi ikke pludselig står som et lille land på 5 millioner mennesker, der skal træde til, hvis de store lande, f.eks. i de sydlige områder af Europa, ikke kan leve op til målsætningen. Men det ved jeg man har drøftet i Markedsudvalget, så det går jeg ud fra er på plads.

Det er spændende, om vi måske kan komme et skridt videre, når det gælder de økonomiske styringsmidler, som man kan bruge til at begrænse CO₂-udslippet, for afgifter vil jo være den markedsorienterede måde at få disse ting begrænset på – jeg ser, hr. Gade nikker. Vi har altid sagt i Venstre, at vi var tilhængere af en CO₂-afgift på europæisk niveau, men vi var imod en dansk enegang. Vi håber naturligvis, at det kan lykkes at få et gennembrud i EF, så de andre lande får de samme regler, som vi har; konkurrencemæssigt betyder det nemlig temmelig meget.

Der er da også noget, der tyder på, at den nye administration i USA er mere optaget af energiforbrug og derfor heller ikke er helt så fremmed over for tankegangen om en CO₂-afgift, som den tidligere var. Det håber jeg vil føre til et gennembrud, for det, man så i Rio, var jo, at de tre blokke, Europa, USA og Japan, gemte sig bag hinanden, fordi man ikke ville gå med, hvis ikke de andre gik med. Det ville være dejligt, hvis vi kunne få alle til at spille bolden op på samme tidspunkt.

Når det gælder ratifikationen af biodiversitetskonventionen – som jeg også synes det er en god idé at kalde artsrigdom og artsmangfoldighed – kan vi naturligvis tilslutte os. Det har fra dansk side været et højt prioriteret område, og det er interessant at læse gennemgangen af den danske lovgivning og alle de konventioner, vi også har tilsluttet os. Ud fra det kan man vel sige, at vi skulle være sikret i alle ender og kanter. Men det er jo ulandene, der har den helt store artsrigdom. Det er den, vi skal hjælpe dem med at bevare, og derfor er det også vigtigt, at man ser på det her som i- og ulandspolitik.

USA brillerede jo i sommer med ikke at ville tilslutte sig biodiversitetskonventionen, men jeg tror, de er på vej på anden vis med den nye administration. Også her ville det gøre det hele meget nemmere, hvis også USA kunne påtage sig at tilslutte sig konventionen.

I Venstre er vi indstillet på, at det her skal hurtigt igennem Folketinget, sådan at vi kan lægge an til en EF-ratifikation af de to konventioner.

Gade (SF):

Fru Hanne Severinsen har ret i, at jeg sad og glædede mig over Venstres tilslutning til miljø-